

Аллоҳ субҳанаҳу ва таоло ушбу оятда мусулмонларга мусулмон бўлмаганларни сирдош тутмасликка амр қилмоқда. Чунки:

«Улар сизга парокандалик келтиришда бўшашмаслар».

Мусулмонларга ёмонлик қилиш туйғуси уларнинг қонига сингиб кетган. Мусулмонлар куч-қувватга, имкониятга, мансабга эришганда уларга яқинлашиб, хизматини қилиб, ишончини қозонишга уринган кофир ва мунофиқлар сирдош бўлиб олиб, ёмонлик етказа бошлашади.

«Машаққатда қолишингизни хоҳлайдилар».

Яъни кофир ва мунофиқлар мусулмонларнинг доимо оғир машаққатда қолишларини истайдилар. Улар мусулмонларга динда ҳам, дунёда ҳам зарар етказишга тинмай уринадилар.

«Нафратлари оғизларидан кўриниб бўлди».

Яъни улар ўзларини дўст қилиб кўрсатишга ҳаракат қилсалар ҳам, оғизларидан мусулмонларга нисбатан душманликлари, ёмон кўришларига далолат бўлувчи сўзлар чиқиб туради.

«Кўкслари махфий тутгани яна ҳам каттароқ».

Уларнинг тилларига чиқмай, дилларида махфий турган душманликлари яна ҳам каттароқдир. Буни билиб олиш қийин эмас. Фақат ақл юритилса, бас:

«Батаҳқиқ, сизларга оят(белги)ларни баён қилдик, агар ақл юритсангиз».

«Тафсири Ҳилол» китоби асосида тайёрланди